A°. 1854. N°. 60.

ZATURDAG 11 MAART.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

Ofschoon te 12 ure 50 minuten van den Haag verzonden, gewerd ons gister morgen eerst te kwart over 2 ure de korte inhoud van het verslag der commissie, betreffende de vrijwillige verwisseling van staatsschuld. Wij konden er slechts mededeeling van doen door middel van bij onze Courant gevoegde berigtjes. De tehuisbrenging van het berigt van het telegraafbureau hier ter stede naar ons kantoor had ruim 53 minuten, dus bijna een uur vereischt. Wij hopen zeer, dat het telegraafbureau hier ter stede voortaan niet meer bijna *tweemaal zooveel tijd* zal behoeven voor het 't huisbezorgen van een berigt, als de overzending zelve vereischt.

Aan eenige onzer geabonneerden, die onze Courant ongeregeld ontvangen, berigten wij, dat de verzending van hier geregeld geschiedt, maar dat alleen aan de post- en distributiekantoren de schuld kan liggen der ongeregelde ontvangst. Onze abonnés zullen ons dus verpligten hunne klagten aan heeren postdirekteuren te rigten, die wij hopen, dat het noodige onderzoek zullen instellen omtrent de herhaalde stoornis in de toezending.

UTRECHT 11 Maart.

Het voorloopig verslag van de Comm. van Rapporteurs, betreffende de behandeling van het wetsontwerp tot verwisseling van Staatsschuld in de afdeelingen, is in de zitting van de Tweede Kamer voorgelezen.

Deszelfs hoofdzakelijke inhoud is nagenoeg:

Eenige leden hebben hun genoegen betuigd over den gunstigen finantiëlen toestand van het Rijk, zooals die in de memorie van toelichting wordt opgegeven. Zij hadden daarom thans liever een wetsontwerp strekkende tot vermindering van belastingen op de eerste levensbehoeften gezien. Hiertegen was echter in te brengen, dat de dreigende omstandigheden van het tegenwoordig tijdsgewricht zoowel tegen het eene ontwerp als tegen het andere pleiten.

In eene der afd. keurde men het voornemen goed, om de rentheffers van den staat tot vermindering der staatsschulden te doen bijdragen. Liever dan de tusschenkomst van makelaars en het lokaas eener loterij te beginnen, wenschten die leden dan eene rentebelasting te zien voordragen. Deze beschouwing bleef echter niet zonder tegenspraak.

Sommige leden konden den twijfel niet onderdrukken, dat de voorstelling van 's lands finantiewezen thans wat al te gunstig was. Zij verlangden eene juiste uiteenzetting van de berekeningen, waarop het cijfer van nagenoeg *f* 5,000,000 berust, als vermoedelijk batig slot van 1853. Men vraagt daarom, of onder die som ook is berekend het bedrag op de begrooting gereserveerd over het Indische muntwezen, voor het scheepskanaal van Assen op Groningen, een stoomgemaal op de Gouwe, enz.

Wel verre van het denkbeeld, dat men werkeloos zou blijven, wenschten vele leden, dat men moest voortgaan met amortisatie, door zich de lage beursprijzen ten nutte te maken. Hoe meer de schadelijke gevolgen des oorlogs zich zouden doen gevoelen, hoe voordeeliger kans op goeden uitslag. Ook in de memorie van toelichting wordt van dien lagen stand van zaken gesproken, doch men mag daarbij niet uit het oog verliezen, dat ook voor kapitalisten en renteniers het uitzigt open stond, van hunne gelden tot hoogere renten te plaatsen. Ook zal de oorlog nieuwe leeningen na zich voeren, welke op nieuw op de geldmarkt zullen van invloed zijn, en dan zullen de houders zeker minder bereid worden gevonden, tot geldbelegging in een fonds, dat, voor zoo verre het geheimzinnig plan eene oordeelvelling toelaat, hun luttel voordeel belooft.

Eenige leden verlangden, om de dreigende gebeurtenissen in het buitenland, dit ontwerp voorloopig aan te houden.

In alle afdeelingen is het opgemerkt, dat dit voorstel door den minister van financiën *ad interim* was gedaan, en men vroeg zich af, of een dergelijk geheimzinnig plan, niet het vinden van een opvolger zou belemmeren? Men kan ook aan een bepaald persoon meer dan gewoon vertrouwen schenken; maar kan men datzelfde vertrouwen maar opvolgend aan toekomende ministers van financiën geven? Sommige leden wenschten dus de gevraagde volmagt van 4 jaren tot 1 jaar te verminderen.

Bijna algemeen was de klagt over gemis aan behoorlijke toelichting. De Volksvertegenwoordigers, wier roeping het bij uitnemendheid is, te waken voor de geldelijke belangen van het Rijk, moeten in het duister rondtasten om tot eenig begrip van het geheimzinnig plan te komen. Men vraagt zich daarom af, of het van de Staten-Generaal van Nederl. te vergen is, dat zij van een grondwettig regt zouden afstand doen, en een deel van hun toezigt op de finantiën roekeloos prijs geven?

Sommige leden zeiden, dat de minister geene meerdere toelichting geven kon, omdat zijne operatie geheimhouding eischte; dat de gevraagde magtiging enkel de uitvoering betrof, en dat het toezigt slechts voor een klein gedeelte werd bemoeijelijkt. Daarop werd geantwoord, dat de aanbeveling niet zeer gunstig was, als men moest zeggen, dat geheimzinnigheid en kunstgrepen tot het *wezen* der zaak behoorden.

Waarschuwend heeft men gevraagd, of het den wetgever geoorloofd is de belangen van weezen en minderjarigen aldus op het spel te zetten?

De voordeelige zijden van het ontwerp zag men niet groot in, welke meening men met cijfers staafde, terwijl men tevens opmerkte, dat dit ontwerp de gelegenheid afsnijdt om later eene conversie van 4 in $3^1/_2$; later van $3^1/_2$ in 3; en weder van 3 in $2^1/_2$ pCt. te doen. Er wordt toch gezegd: „dat de schuld-„eischers van den Staat zich, voor eene nadere ver-„laging van hunne inkomsten zullen gewaarborgd „zien."

In vele afdeelingen werd gewezen op de vermeerderde goudproductie, die allengs eene verminderde waarde van het geld medebrengt, zoodat het ook van dien kant ongeraden scheen zich voor de toekomst te binden.

De meeste tegenkanting vond de verpligte jaarlijksche aflossing. Deze werd voor den staat als hoogst nadeelig beschouwd, daar zij de wegneming van drukkende lasten belet. In tijden van nood is ze toch niet na te komen, en dus voor de rentheffers gevaarlijk en misleidend. Men bragt hierbij de geschiedenis van het amortisatie sijndicaat ter sprake. Men vroeg, waar de zekerheid was, dat de staat gedurende meer dan eene eeuw rustig zal kunnen voortgaan met 3 pCt. schuldbrieven a pari af te lossen?

In 4 afdn. meende men, dat art. 9 der wet van 27 Sept. 1841, door deze wet *niet* zou worden afgeschaft; dat de verpligting tot aankoop in genoemde wet, naast de verpligtingen uit dit voorstel spruitende zou blijven staan.

Bij het stilzwijgen der wet en der memorie van toelichting op dit punt was geene andere opvatting mogelijk; zij scheen ook de eenige te zijn bestaanbaar met goede trouw. Maar wat zal daarvan het gevolg zijn? Men berekent de som der vermindering van het eindcijfer van hoofdstuk IX *A* der begrooting, die uit de conversie, zoo zij ten volle tot stand komt, zal voortvloeijen, op $6^1/_2$ ton na een tijdperk van 30 jaren. Ten gevolge van de uitvoering der voordragt zouden de fondsen natuurlijk in waarde stijgen. Om te voldoen aan de wet van 27 September 1841 zal men dus jaarlijks grootere sommen tot amortisatie moeten besteden. Steeg de prijs der $2^1/_2$ percents bijv. tot 75 ten honderd dan zou eene som van ruim 12 ton tot den aankoop besteed moeten worden. Zeer ligt dus is het geval denkbaar, dat in het bedoeld tijdsverloop, in stede van vermindering, eene gedwongen verhooging van uitgaven op hoofdstuk IX *A* te voorschijn trad. Met het oog op de wisselvalligheid der omstandigheden achtte men het niet geraden zich daaraan bloot te stellen.

Dit verslag eindigt met eene korte behandeling der artikelen in het bijzonder.

— In betrekking tot den papierstrijd, die den werkelijken oorlog voorafgaat, is heden opmerkelijk een *memorandum* van de Russische regering aan hare agenten, waarvan hierachter de korte inhoud.

Ofschoon Oostenrijk den opstand krachtig zal tegenstaan (zie Keulen), blijft de onzijdigheid der Duitsche grootmagten steeds bijna zeker. Pruissen zendt generaal *Groeben* naar Londen en generaal prins *v. Hohenzollern* naar Parijs, om die onzijdigheid nader uiteen te zetten, zegt men.

Berigten uit Konstantinopel spreken van de vervanging van den Turkschen gezant te Athene. De Grieksche opstandelingen schenen niet alleen steun bij de natie, maar zelfs bij de koningin te vinden. De nota van Frankrijk en Engeland zal de gemoederen in Griekenland wel eenigzins tot bedaren brengen. De vesting van Arta was intusschen in gevaar van in handen der insurgenten te vallen. Het nieuwe Egyptische contingent van 20,000 man zal, naar men meldt, tot beteugeling van den opstand gebezigd worden. 6,000 Turken waren, volgens tijdingen over Triest, onder beschutting van Fransche en Engelsche schepen reeds te Volo geland, om den opstand in Epirië te dempen.

De keizer van Oostenrijk is te Munchen aangekomen.

De eerste divisie der Engelsche Oostzeevloot zal waarschijnlijk Zondag reeds in zee gaan. Die divisie alleen is reeds eene geduchte vloot. Ze telt 23 schepen, waarvan 13 linieschepen en 9 schroefstoombooten.

— De *Staats-Ct.* behelst het rapport van de Commissie voor de internationale ruiling van voorwerpen van wetenschap en kunst over het jaar 1853. Ofschoon in andere landen voorloopig gunstig geslaagd, kan de Comm. ditzelfde niet zeggen van hare onderhandelingen in Duitschland.

RUSLAND.

PETERSBURG 3 Maart.

Een bijblad tot onze officiële courant maakt heden een *memorandum* openbaar, dat zeer uitgebreid door onze regering aan alle buitenlandsche agenten is gerigt, ten einde het aan de verschillende regeringen mede te deelen.

Men erkent er in, dat alle mogendheden den vrede gewenscht hebben, maar dat men zich door vooroordeel en wantrouwen toch heeft laten vervoeren, tot wat men niet wilde.

Wederkeerig heeft men eene valsche houding tegen over elkâar ingenomen, zoowel door het gezigtspunt, waaruit de zaak is beschouwd, als door de middelen, die men heeft gebezigd, om de zaak te beslechten.

Door de minder vriendschappelijke houding der Turksche regering tegenover de Grieksche kerk, hebben de Grieken natuurlijk het oog naar Rusland gewend. Maar dit juist maakt Turkije steeds wantrouwend en doet het de propaganda, ofschoon zoo heimelijk mogelijk, toch met kracht voorstaan; dit laatste, gevoegd bij den inbreuk op de firman, welke het evenwigt tusschen de Grieksche en Latijnsche kerk daarstelde, bij de voorregten aan de Latijnen ten nadeele der Grieksche kerk verleend, en bij de kwetsende handelingen jegens den Czaar, deed de zending van vorst *Menchikoff* ontstaan. Daarom was de regeling van de zaak der heilige plaatsen niet voldoende, maar verlangde Rusland waarborgen voor de toekomst, die tevens blijk moesten geven van voldoening voor het gemis van persoonlijke achting van wege de Porte door den Czaar ondervonden.

Rusland ziet in die eischen niets onbillijks, noch ongewoons; van wat men reeds had wenschte men slechts een meer zeker bezit; men vroeg niets nieuws, maar stellige bevestiging van oude regten.

Men bragt die regten echter verkeerdelijk in verband met een staatkundig beschermregt en van daar een voortdurend tegenwerken, een overdreven vrees voor zucht tot uitbreiding van invloed of gebied, die aanleiding gaven tot maatregelen van wege de Mogendheden, die Turkije stout deden weigeren, wat ze zonder de gegronde hoop op de ondersteuning der magten niet zou geweigerd hebben.

De bezetting der Vorstendommen was geene oorlogsdaad, het was slechts een middel tot drang, een waarborg tot spoedige schikking. Zeker was dit in lange na niet zooveel, als indertijd de expeditie naar Morea, de slag bij Navarino, de bezetting van Ancona en bijv. de wederregtelijke intogt in België, het be-

leg van de Citadel van Antwerpen en de blokkade der Nederlandsche havens, om den Koning der Nederlanden te dwingen. En toch men bleef ook toen altijd in vrede.

Bij alle voorgestelde schikkingsplannen hebben de mogendheden erkend, dat Turkije aan Rusland eene genoegdoening verpligt was; daaruit is de Weenernota voortgesproten, die Rusland dadelijk heeft aangenomen.

De Porte, sterk door de nabijheid der vereenigde vloten, maakte opmerkingen. Intusschen belette het weder de vloten verder te doen blijven in de baai van Besika. Men wilde ze niet verwijderen, en om ze in de Dardanellen te doen komen, moest men een middel vinden, om door Turkije den oorlog te doen verklaren. Dit vond men in de inlichtingen, die wij op de Weenernota van onze zijde gaven. Die inlichtingen waren alleen aan het kabinet van Weenen gerigt, maar door eene onbegrijpelijke omstandigheid zijn ze dadelijk openbaar geworden. De Czaar heeft toen wel zeer spoedig de noodige nadere verklaringen te Olmütz gegeven; niets baatte echter. Juist door de aanwezigheid der vloten zegevierde te Konstantinopel de partij van den oorlog en toen konden de mogendheden zeggen, dat de geest te Konstantinopel, die zij zelfs hadden opgewekt, het niet gedoogde dat men op dien voet verder den vrede zocht te erlangen.

Had Rusland immer werkelijk aan den oorlog gedacht, het had *Omer-Pacha* niet zoo gereedelijk den Donau laten overtrekken en de Turken in Azie over onze grenzen doen treden.

Het Russiesch eergevoel werd dagelijks meer aangerand, en konde het, bij de verdedigende houding die het aan den Donau aannam, dulden, dat de Turken de Russiesche bezittingen in Azië daarom ongestraft zouden aanranden?

Het gebeurde bij Sinope noopte evenwel de Mogendheden meer voorwaarts te treden, en de vloten zijn de Zwarte zee ingestevend, en hebben er eene geheel vijandige houding aangenomen.

Even als in dit opzigt hebben de Mogendheden ook bij de onderhandelingen telkens een stap vooruitgedaan en aan Rusland minder willen toegeven.

De overwinningen van Rusland te land en ter zee had men als grondslag kunnen nemen, tot het vragen van meerdere toegevendheid. Integendeel hebben die juist den naijver opgewekt; en met de aanzegging, van de westelijke Mogendheden uitgegaan, dat Rusland in de Zwarte zee het regt niet zou hebben zijn eigen gebied van leeftogt te voorzien, was ten laatste alle hoop op den vrede verloren,

Het verlies van dien vrede wijt Rusland daarom geheel aan het gedrag der westelijke Mogendheden.

DUITSCHLAND.

KEULEN 9 Maart.

Het *J. de Frankfort* verklaart heden, dat de 4 mogendheden het volgende omtrent de Oostersche zaken zijn overeengekomen: geene mogendheid beoogt eenige verandering in grensscheiding; de Porte moet verzocht worden de toestand der christenen geheel te regelen naar de eischen der beschaving; in de Turksche provintiën mag geen oproer geduld worden.

Als Griekenland niet in staat is de rust in zijn rijk te handhaven, zullen Frankrijk en Engeland tusschen beiden komen, terwijl Oostenrijk de rust in Servië, Bosnië en Montenegro verzekert. Oostenrijk heeft groot belang, dat in zijne nabuurstaten het oproer gefnuikt worde en zal daarvoor in zijn eigen belang ook zorg dragen.

ENGELAND.

LONDEN 9 Maart.

Gister is aan de vloot te Spithead het bevel gezonden zich zeilvaardig te houden, om op het eerste signaal te kunnen vertrekken. Men meent dat de vloot in de baai van Kiel zal bijeenkomen.

— Gec. 91; Holl. $2\frac{1}{2}$ pCt. $55\frac{1}{2}$; 4 pCt. 85; Russ. $4\frac{1}{2}$ pCt. 82.

FRANKRIJK.

PARIJS 9 Maart.

De Keizer heeft heden de voorstad St. Antoine en een aantal kazernen bezocht; hij is met gejuich ontvangen; niets valt meer in den smaak van het volk dan een oorlog met Rusland.

— De Senaat heeft met eenparigheid het ontwerp van leening van 250 millioen aangenomen.

— Men spreekt hier van een banket, door het wetgevend ligchaam aan de generaals te geven, die naar het Oosten vertrekken.

— 3 pCt. 66,15; $4\frac{1}{2}$ pCt. 93,10; Bank. 2695.

Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Onder de in de zitting van den 10 dezer ingekomen verzoekschriften bevindt zich een van de kamer van koophandel en fabrieken te Dordrecht, houdende bedenkingen over het wets-ontwerp tot verandering in het tarief van regten van den in- en uitvoer.

Aan de orde is de beraadslaging over het wetsontwerp tot uitvoering van art. 187 der grondwet (*inkwartieringen*).

De heer *van Reede van Oudtshoorn* is voornemens tegen het ontwerp te stemmen. Hij deelt mede eenige der vele gronden, waarom hij zich tegen de voordragt moet verklaren. Hij is van gevoelen, dat eene geheel wettelijke regeling van het punt der inkwartieringen is in overeenstemming met de grondwet, en is ten deze dus lijnregt tegen het stelsel der Regering, die de regeling der zaak aan het uitvoerend gezag wil hebben overgelaten. Hij treedt in eene zeer breede geschiedkundige uiteenzetting van de onderscheidene grondwettelijke bepalingen op het stuk der inkwartieringen van vroeger en later, en komt tot de slotsom, dat er *wettelijke* regeling moet plaats hebben; dat de grondwetgever de inkwartieringen volstrekt niet aan de regeling bij de *wet* heeft onttrokken; hij is veeleer van een tegenovergesteld gevoelen. Al. 2 van art. 187 der Grwt. toch laat vrij, het onderwerp geheel bij de wet te regelen, en derhalve is eene *wettelijke* regeling der zaak geoorloofd maar bovendien *noodig*. Het is toch van belang, de wijze te regelen, *hoe* de last der inkwartiering aan de ingezetenen kan worden opgelegd. Er moeten waarborgen worden gesteld tegen willekeur en die waarborgen kunnen alleen bij de *wet* worden gegeven. Hij staaft dit, door te wijzen op willekeurige handelingen, van de plaatselijke overheden enz., die thans nog plaats hebben. — Vervolgens wederlegt hij destructief de argumenten der Regering, als zou de *wettelijke* regeling (natuurlijk in 't algemeen genomen) ondoellijk zijn. Hij beroept zich dienaangaande op prof. *Thorbecke*, in diens opstel, opgenomen in het *Regtsgeleerd Bijblad*. Ook de Minister van oorlog zelf heeft vroeger te kennen gegeven, dat, wanneer het mogt blijken, dat de meerderheid der Kamer wettelijke regeling wil, hij daaraan alsdan zou voldoen. In de tegenwoordige memorie van beantwoording wordt echter die verzekering niet teruggevonden; maar zij zal toch niet te loor gaan; want indien de meerderheid van sprekers gevoelen mogt zijn, dan vertrouwt hij ook, dat de Minister een ander ontwerp zal indienen. Voorts heeft hij bezwaar tegen art. 2 van het ontwerp, bepalende, dat, bijaldien het burgerlijk gezag mogt weigeren aan de aanvraag der militaire bevelvoerders te voldoen, of op de plaats van behoefte niet mogt te vinden zijn en de behoefte dringend is, — de opeisching van inkwartiering enz., geschiedt door den militairen bevelvoerder enz. Hij vreest daarvan ongelegenheid, last en willekeur, ja grondwetschennis van den kant der overheid. Eene andere opmerking betreft de schadeloosstelling. Zij komt hem voor geheel onvoldoende en te gering. De ingezetenen leggen er geld bij toe. Het bedrag der schadeloosstelling moet dus worden verhoogd.

De heer *v. Akerlaken* noemt de wet onvolledig en onaannemelijk; ook de heer *Godefroi* betoogt de onvolledigheid.

De heer *van Asch van Wijck*, dit ontwerp vergelijkende met dat van 1851, is wel van oordeel, dat de tegenwoordige voordragt verbeterd is, maar beantwoordt niettemin de vraag, of zij daarom aannemelijk is, *ontkennend*, op dezelfde gronden als de vorige Sprekers. Het beginsel van het ontwerp van 1851 is toch bij deze wet behouden, en dat beginsel berust op eene onjuiste opvatting der Grondwet, alsof namelijk de regeling der inkwartieringen alleen aan het uitvoerend gezag zou zijn verbleven en slechts bij uitzondering aan de wetgevende magt zou zijn overgelaten de regeling omtrent de schadeloosstelling voor tijden van oorlog. Hij bestrijdt dat denkbeeld met de woorden en geschiedenis van art. 187 Grondwet en zelfs met de bewoordingen van de Regering zelve in onderscheidene gewisselde stukken, niettegenstaande de Regering daaruit natuurlijk haar eigen stelsel zoekt te regtvaardigen. Overigens meent hij dat wettelijke regeling stellig voortvloeit, wel niet uit art. 187 maar bepaald uit art. 153 grondwet. De wet moet de gevallen omschrijven wie de verpligting tot inkwartiering en tot het doen van verstrekkingen moet opleggen, wat daaromtrent bepaaldelijk kan worden gevorderd en hoe de verpligting kan worden opgelegd; zij moet dus de uitgestrektheid en ook de beperking der verpligting omschrijven. Ook daaromtrent stemt hij overeen met de vorige sprekers. Hij wil waarborgen in de wet tegen misbruik zoowel van de burgerlijke als van de militaire autoriteit. Dit alles nu geldt het beginsel van het ontwerp; maar ook al had hij daartegen niet zooveel bezwaar, dan nog zouden de afzonderlijke bepalingen hem de wet doen afstemmen, als inbreuk makende op de onschendbaarheid der woning en eigendommen van de ingezetenen.

Ook de heeren *Meeussen*, *de Man*, *v. d. Brugghen*, *Storm* en *Elout* spreken tegen de wet, terwijl de heer *de Kempenaer* ze verdedigt. Men is op het punt der inkwartiering vooringenomen. De militairen zijn geene huurlingen, maar landgenooten, die hunne dienst wijden aan behoud van rust en orde.

In de zitting van morgen zal de Minister het woord voeren.

ADVERTENTIEN.

***. De Notaris G. H. BROEKMAN, gevestigd te Vianen, zal aldaar in het Logement *het Zwijnshoofd*, ten verzoeke zijner Principalen, in het openbaar, op Woensdag den 15 en 22 Maart 1854, beide des voormiddags ten elf ure, bij inzetting, hooging en afslag ter verkoop aanbieden:

Eene BOUWMANSWONING met Schuur, Berg en ruim 23 Bunders Bouw-, Wei- en Griendlanden, in de Gemeenten Vianen en Hagestein, in diverse perceelen en gecombineerd; gedeeltelijk verhuurd en overigens dadelijk te aanvaarden. Breeder bij billetten, en zijnde inmiddels nadere informatien te bekomen ten kantore van voornoemden Notaris.

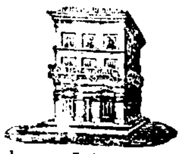

*** De Notaris J. J. VAN DEN HELM, gevestigd aan de Blaauwkapel gem. Maartensdijk, zal op Dingsdag den 21 Maart 1854, des middags 12 ure, in het Heeren-Logement te Maarssen, verkoopen: eene Kapitale dubbele HUIZINGE, bevattende vier Beneden- en vier Boven-Kamers, Zolders, Keuken, Kelders en Kluizen, Erven en Grond, staande en gelegen te Maarssen aan het beste gedeelte van de rivier de Vecht. — Hetzelve perceel zal eerst geveild worden in twee perceelen als No. 1. De Opstal van de Huizinge voor afbraak; en No. 2. De platte Grond; en daarna de beide perceelen in massa. — Breeder bij biljetten. Nader onderrigt te bekomen ten Kantore van gen. Notaris en den Heer F. H. VAN DEN HELM, te Maarsseveen.

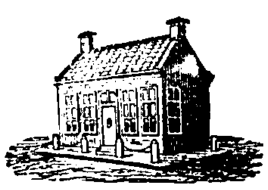

*** De Notaris VAN MARIËNHOFF, residerende te Wijk bij Duurstede, zal op Maandag den 27. Maart 1854 des middags ten twaalf ure, ten huize van PIETER VAN DIJK, Logementhouder te Doorn, publiek veilen en aan den meest en geboodenden verkoopen:

De Opstal van eene zeer nette, goed doortimmerde en wel onderhouden HEERENHUIZINGE, Koetshuis en Stal, zeer geschikt voor Zomer- en Winterverblijf, met het regt van Erfpacht aan 11 roeden 90 ellen Erve en Tuin, staande en gelegen aan den Straatweg in het aangenaamst gedeelte der Gemeente Doorn, nabij de Dorpskom, op één uur afstand van het Dorp Doorn. Kadaster sectie A. N°. 254 en 255. Te aanvaarden 1 Mei 1854.

Breeder omschreven bij geaffigeerde Biljetten, en nadere onderrigting te bekomen ten Kantore van den voornoemden Notaris VAN MARIËNHOFF, of van den Notaris JONCKHEER, te Ginneken.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg.*)

Maart.	Uren.	Wind-rigting.	Wind-kr.	Barom. bij 0°	Ther. F	Afwijk. d. temp.	Vochtigh.	Gev. regen	*Aanmerkingen.*
10	2	zw	4	763,19	54 0	+ 9.2	0,83	0	Bewolkt.
	10	wzw.	1	66.20	42 6		90	0.9	Helder.
11	8	wzw	3	66,38	43,5		95	0	Bewolkt.

AMSTERDAM 10 Maart 1854.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld. . . .	$2\frac{1}{2}$	pCt.	$54\frac{1}{4}$	$54\frac{11}{16}$	$54\frac{7}{16}$
dito dito	3	„	66	$66\frac{1}{8}$	$66\frac{1}{8}$
dito dito	4	„	$82\frac{1}{2}$	$82\frac{7}{8}$	$82\frac{5}{8}$
Handelmaatschappij .	$4\frac{1}{2}$	„	110		
Oost-Indische Leening	4	„	$82\frac{1}{8}$		
RUSLAND.					
Oblig. bij *Hope en Com.*	5	„	$94\frac{1}{4}$	$95\frac{1}{2}$	$95\frac{1}{2}$
Obligat. 1828 en 1829	5	„	95		
Certificat. 1831 & 1833	5	„	$82\frac{1}{4}$	$82\frac{1}{2}$	
Certificaten 1840 . .	4	„	$72\frac{1}{4}$	$72\frac{3}{8}$	$72\frac{3}{8}$
Certificat. bij *Stieglitz*	4	„	$71\frac{3}{4}$	72	72
dito *Stieglitz* N. . . .	4	„	$71\frac{1}{4}$		
dito Adm. te Lond.	$4\frac{1}{2}$	„	$79\frac{1}{4}$	$79\frac{1}{2}$	$79\frac{1}{2}$
Certific. van Assign. .	6	„	$57\frac{7}{8}$	58	$57\frac{7}{8}$
POLEN.					
Aand. 1835, fl. 500		*f*	130		
Obligatien	4	pCt.	$62\frac{1}{2}$	63	63
SPANJE.					
Obligatien	1	„	$17\frac{3}{8}$	$17\frac{13}{16}$	$17\frac{5}{8}$
dito	3	„	$36\frac{1}{2}$		
Binnenl. Schuld	3	„	$33\frac{1}{4}$	$33\frac{3}{8}$	$33\frac{1}{16}$
Amortisable, ...			$3\frac{11}{16}$		
Bewijzen Coupons			$3\frac{13}{16}$	$3\frac{7}{8}$	
OOSTENRIJK.					
Oblig. Metaliek	5	pCt.	$60\frac{13}{16}$	$61\frac{1}{4}$	$60\frac{7}{8}$
dito dito N.	5	„	$76\frac{1}{2}$	77	$76\frac{5}{8}$
dito dito La B.	5	„	$76\frac{1}{2}$	77	$76\frac{5}{8}$
dito dito	$2\frac{1}{2}$	„	$31\frac{1}{8}$	$31\frac{3}{8}$	$31\frac{1}{8}$
BELGIE.					
Certific. bij *Rotschild*	$2\frac{1}{2}$	„	$44\frac{3}{4}$		
BRAZILIE.					
Geldl. 1824, £ 100 . .	5	pCt	$92\frac{1}{2}$		
PORTUGAL.					
Obligatiën	3	pCt.	$31\frac{1}{4}$	$31\frac{1}{2}$	$31\frac{3}{8}$
AMERIKA.					
Peru, Geldleening 1854	$4\frac{1}{2}$	pCt.	60	$60\frac{1}{4}$	60
Grenada, Oblig. . .	$2\frac{1}{2}$	pCt.	$16\frac{1}{16}$	$16\frac{3}{16}$	
Mexico, Obl. 1851 £ 100	3	„	$23\frac{1}{8}$	$23\frac{1}{4}$	$23\frac{9}{16}$
Noord-Amerik Am. Bank-act.			$3\frac{5}{16}$	$3\frac{3}{8}$	

Utrecht, bij L. E. BOSCH en Comp.